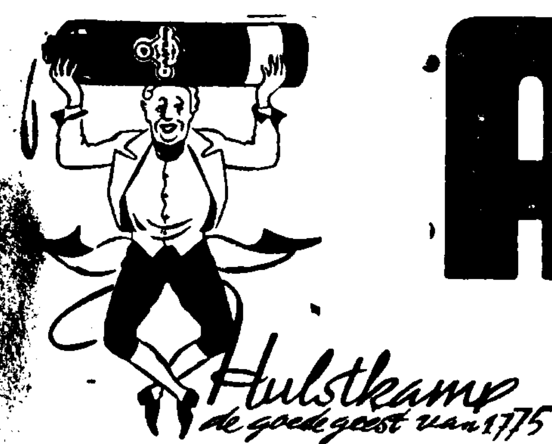
67ste JAARGANG No. 7792 WOENSDAG 15 FEBRUARI 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

Churchill belooft na de verkiezingsoverwinning naar Stalin te gaan

President Truman gelooft niet in Russische beloften

Sovjet-Rusland en communistisch China sluiten een dertigjarig vriendschapsverdrag

DE VERKIEZINGSTIJD IN ENGELAND.

Edinburg. — Churchill heeft in een verkiezingsrede te Edinburgh laten doorschemeren, dat hij, indien hij na de algemene verkiezingen weer Brits premier zou worden, persoonlijk bij Stalin stappen zou doen om „in een uiterste krachtsinspanning" te pogen de koude oorlog te beëindigen. Churchill gaf te kennen, dat hij de Amerikaanse meerderheid op atoomgebied, zo niet nagenoeg het monopolie van dit verschrikkelijke wapen bij de Verenigde Staten, de zekerste waarborg voor de wereldvrede achtte en hij voegde er aan toe: „De Russische communistische wereld heeft verreweg de grootste militaire macht, de V. S. hebben echter de atoombom en naar men ons vertelt nu ook nog een duizendvoudig grotere manifestatie van deze verschrikkelijke macht." Volgens Churchill had Bevin met de buitenlandse politiek „in hoofdzaak de juiste koers gevolgd", doch de uitvoering was volgens hem „ontsierd door vele jammerlijke blunders". Churchill verweet het Britse socialistische bewind „een van de uitzonderlijkste fouten, die ooit gemaakt zijn". Hij vroeg zich af, waarom „niettegenstaande de enorme aan de lucht-, leger- en vlootstrijdkrachten uitgegeven bedragen Engeland niet in staat zou zijn geweest zelf de atoombom te vervaardigen."

Bevin had hier eerder op de dag om steun verzocht voor zijn werk om ons, afgezien van de Sovjet-Unie en haar satellieten, te omringen met trouwe vrienden in Europa, het Verre Oosten en India en de rest van Azië.

Volgens het socialistische Hogerhuis-lid Lord Strabolgi zal de komende Britse regering, ongeacht welke partij de verkiezing wint, de conservatief Lord Beaverbrook naar Moskou zenden voor een „conferentie op het hoogste niveau over de verschrikkelijke bedreiging van de atoombom". Lord Beaverbrook, directeur van de „Daily Express" en tijdens de oorlog minister voor de vliegtuigproductie, kan volgens Strabolgi goed met Stalin opschieten.

Enkele V.N.-functionarissen verklaarden officieus, dat Churchills toespeling op een persoonlijk bezoek aan Stalin „meer dan een verkiezingsbelofte" was.

Senator Millard Tydengs, de voorzitter van de Amerikaanse Senaats-commissie voor de strijdkrachten, die onlangs in de Senaat een resolutie heeft ingediend waarin Truman werd aangespoord een wereld-ontwapeningsconferentie te beleggen, verklaarde: „Churchills voorgestelde werkwijze om de koude oorlog te beëindigen zal door millioenen mensen op de gehele wereld gesteund worden."

CHURCHILL EEN EN AL ACTIE.

Londen — De conservatieve stemverwervers zijn zichtbaar geschokt door de „vreselijke energie" van hun 75 jaar oude leider, Winston Churchill. De partij-leiders moeten zich extra inspannen om gelijke tred te houden met de tot nieuw leven gekomen Winnie, die niet alleen roekeloos met eigen geld omspringt, maar ook dat van de partij dreigt te spenderen. Hun bewondering voor zijn techniek van „met volle kracht vooruit" gaat gepaard met bezorgdheid, doch zij geven toe, dat er niets kan worden gedaan om hem in toom te houden tot de verkiezingen op 23 Februari een feit zijn.

Churchill geeft geen zier om de oude grondstellingen omtrent gezondheid en zijn uitgelaten frisheid schijnt een antwoord te zijn aan zijn bezorgde raadgevers. Het steeds doorzagen over het thema „early to bed and early to rise" vindt bij hem geen genade. Tussen nu en de verkiezingsdag ziet het ernaar uit, dat Churchill ongeveer 20 uur per dag zal werken, wat hij ook volhield tijdens de periode in de oorlog, toen hij minister-president was. Het vuurtje van zijn energie houdt hij brandende met een stevig ontbijt in bed, dat hij gewoon is 8 of 9 uur 's morgens te gebruiken. Gewoonlijk zijn een of meer personen van zijn medewerkers aanwezig, aan wie hij instructies of aantekeningen dicteert.

Eenmaal uit bed gaat hij aan het werk en houdt een gehele staf van secretarissen druk bezig met dicteren tot aan lunchtijd. Het grote geheim van zijn uithoudingsvermogen ligt aan de regel, waaraan hij vasthoudt om iedere middag een middagslaapje te houden, welke regel slechts zelden gebroken wordt, behalve in omstandigheden als bijvoorbeeld een verkiezing. Gedurende de oorlog heeft hij deze gewoonte steeds volgehouden en Whitehall herinnert zich nog zeer goed zijn woede, wanneer hij door het geloei der luchtalarmsirenes wakker werd.

Churchill houdt dit vol tot etenstijd, dan neemt hij een tweede rustpauze om verder aan het werk te blijven tot 3 of 4 uur in de morgen. Wanneer dat mogelijk is, werkt hij het liefst in een van zijn oorlogsuniformen. Winnie kleed zich het liefste voor de strijd in warme, opvallende kleren. Hij is even conservatief in zijn kleding als hij algemeen is in zijn smaak voor hoeden. Ongewone en opvallende hoofddeksels hebben dezelfde aantrekkingskracht voor hem als glinsterende voorwerpen hebben voor een ekster. Hij heeft een kleine, weinig bekende voorkeur, namelijk voor schoenen met een ritssluiting, die een weerspiegeling zijn van zijn algeheel ongeduld om onnodig werkjes te doen als bijvoorbeeld het tijdrovende vastbinden van schoenveters.

TRUMAN OVER DE VERHOUDING MET RUSLAND.

New York. — President Truman gelooft niet, dat de beloften van de Russen, gedaan bij besprekingen als Dinsdagavond door Churchill voorgesteld, worden gehouden. Dit bleek bij een exclusief onderhoud, dat de president had toegestaan aan het invloedrijke Amerikaanse dagblad „New York Times".

Het interview wordt te New York te belangrijker geacht, omdat het werd toegestaan voordat Churchill Dinsdagavond de wenselijkheid onderstreepte van besprekingen tussen Stalin, Truman en de man, die na de Britse verkiezingen premier van Engeland is.

De president gelooft, dat de werkelijke moeilijkheden met de Russen gelegen zijn in het feit, dat zij nog steeds lijden aan angst en een minderwaardigheidscomplex, als het gaat om de betrekkingen met de Verenigde Staten.

De correspondent zegt, dat de president „over betrouwbare inlichtingen beschikt, dat de Russen 16 millioen mensen in concentratiekampen hebben".

Op de conferentie te Postdam ontdekte Truman, aldus de correspondent, dat Stalin alleen wilde praten over de onmiddellijke stopzetting van de leen- en pachtleveranties. Daarom was de atmosfeer ongunstig voor Trumans plan tot hulpverlening voor de wederopbouw van Rusland en de rest van de wereld.

Als in 1948 geen verkiezingscampagne aan de gang was geweest, zou hij opperrechter Vinson naar Moskou hebben gezonden om te pogen met Stalin en de andere Russische leiders tot klaarheid te komen. Misschien kan dat tezijnertijd nog gebeuren, maar wij moeten op geen enkel punt tekenen van zwakheid tonen.

Het primaire doel van de Amerikaanse politiek is de lotsverbetering van honderden millioenen mensen, die wonen in uitgestrekte gebieden der wereld. Het kon gebeuren met de Amerikaanse overschotten en matige financiële en technische steun. Als dat geschiedt, zou het ergste gevaar van het internationale communisme voorbij zijn.

Trumans vertrouwen in de overwinning van de goede eigenschappen der mensheid is niet verkleind „ondanks het feit, dat wij in het atoomtijdperk leven en in de schaduw van de waterstofbom", evenmin als dat in het eigen streven naar een blijvende vrede.

RUSLAND - COMMUNISTISCH CHINA.

Moskou. — Tussen de Sovjet-Unie en het door de communisten bezette China is Dinsdag een dertigjarig vriendschapsverdrag gesloten: voorts zijn twee afzonderlijke overeenkomsten getekend inzake leningen en Mandsjoerije. Aan de sluiting van de overeenkomsten zijn twee maanden van besprekingen te Moskou tussen de leider van communistisch China Mao Tse Toeng, zijn minister van buitenlandse zaken Tsjou En Lai en Russische regeringsautoriteiten voorafgegaan. Het verdrag, waardoor ruim een kwart van de wereldbevolking „in vriendschap verbonden is", is evenals de beide afzonderlijke overeenkomsten ondertekend door Mao Tse Toeng, Tsjou En Lai en de Russische minister van buitenlandse zaken, Wysjinsky. In het verdrag is bepaald, dat de in 1945 met Tsjiang Kai Sjek gesloten overeenkomst vervalt. De volledige souvereiniteit van Buiten-Mongolië is bevestigd. De Sovjet-Unie en communistisch China komen overeen „de wederopkomst van het imperialisme en een aanval door Japan of enige andere mogendheid te voorkomen." Indien een van beide partijen door Japan of door met Japan verbonden mogendheden aangevallen wordt en in staat van oorlog verkeert, zal de andere partij onmiddellijk met alle ter beschikking staande middelen militaire hulp verlenen. In de twee afzonderlijke overeenkomsten is bepaald: 1. de Sovjet-Unie verstrekt aan China een lening op lange termijn ter waarde van 300 millioen Amerikaanse dollars voor de aankoop in Rusland van industriële en spoorweguitrusting; de terugbetaling moet in December 1954 aanvangen; 2. de Mandsjoerijse spoorweg komt weer onder Chinees beheer. De Russische troepen zullen de vlootbasis Port Arthur in Mandsjoerije verlaten en de Sovjet-Unie zal haar belangen in de havenstad Dairen opgeven. Deze bepalingen worden van kracht na ondertekening van het vredesverdrag met Japan of uiterlijk in 1952, indien het verdrag dan nog niet gesloten is. Beide landen zullen „in samenwerking met de geallieerden van de tweede wereldoorlog" pogen een vredesverdrag met Japan te verkrijgen. De Sovjet-Unie zal communistisch China zonder vergoeding de Japanse bedrijven in Mandsjoerije overdragen, die in handen gekomen zijn van Russische economische organisaties.

Na de ondertekening werd een afscheidsdiner gegeven voor Mao Tse Toeng en zijn gezelschap, waarbij Stalin aan het hoofd van de tafel zat. Verwacht wordt, dat Mao en de zijnen binnenkort uit Moskou vertrekken, doch vóór hun terugkeer naar Peking nog verschillende Russische gebieden zullen bezoeken.

In Londense diplomatieke kringen wordt het nieuwe verdrag in vergelijking met de in 1945 met Tsjiang Kai Sjek gesloten overeenkomst als een soort anti-climax beschouwd; gemeend wordt, dat de voornaamste bij de besprekingen bereikte resultaten niet in het verdrag vermeld zijn. De „onafhankelijke" status van Buiten-Mongolië is in het nieuwe verdrag bevestigd, terwijl in 1945 met de toenmalige Chinese regering is overeengekomen, dat de toekomst van dit gebiedsdeel aan een volksstemming zou worden onderworpen.

Te Londen wordt verondersteld, dat tijdens het verblijf van Mao Tse Toeng en Tsjou En Lai te Moskou de gehele politiek van beide landen ten aanzien van Japan met zijn Amerikaanse bezettingstroepen en ten aanzien van de onafhankelijke regeringen in Zuid-Oost-Azië herzien is en dat plannen gemaakt zijn voor de bestrijding en uitbreiding van het communisme in Azië.

De twee afzonderlijke als toevoeging van het verdrag gesloten overeenkomsten worden te Londen als Russische concessies beschouwd.

het nieuws van vandaag

Binnen korte tijd zal de Engelsman zijn stembiljet moeten invullen en voor de keuze worden gesteld. De keuze voor hem komt eenvoudig hierop neer: moet Engeland de weg van het socialisme blijven bewandelen of moeten wij hierop terugkeren om Engeland weer die rol te laten spelen, die het in het roemrijke verleden heeft gespeeld.

Zo doet Churchill het ons geloven, hiermede aantonende, dat de huidige regering zeker niet bij machte zal zijn Engeland dàt aanzien te verschaffen, waarop het krachtens traditie aanspraak kan maken.

Bezien wij deze verkiezingen niet louter uit locaal standpunt, doch bezien wij deze meer tegen de achtergrond van het dramatisch wereldgebeuren rondom ons heen, dan geloven wij, dat de huidige Engelse buitenlandse politiek in een impasse is geraakt. Ons schrale troost zij echter opgemerkt, dat Engeland in deze niet alleen staat en zich zacht kan spiegelen aan de Verenigde Staten van Amerika, die zulk een bankroet hebben geïncasseerd in het Verre Oosten. Doch het „zich zacht spiegelen" aan het échec van een ander, helpt Engeland, noch Amerika, noch de gehele beschaafde wereld uit de crisis. De belofte dat Churchill een persoonlijk bezoek zal afleggen aan Stalin om via een gemoedelijk overleg de „koude oorlog" te doen beëindigen, is in dit verband het overdenken ruimschoots waard. Temeer, daar atomaire wapens op de achtergrond doemen en naar voren dreigen te springen, indien de huidige spanningen niet worden weggenomen.

Van een onderhoud verwachten wij — helaas — niet veel, doch daarom dient deze poging niet te worden nagelaten. Integendeel, alles moet in het werk gesteld worden om een uitbarsting in de naaste toekomst te vermijden. Zonder dralen dient hier naar middelen te worden gezocht om de mensheid voor deze verschrikkelijke ramp te behoeden. Ook al zou Rusland daardoor in de waan gebracht worden, dat men klaarblijkelijk in het geallieerde kamp niet „klaar" is voor een conflict. Wij vinden eerder, dat men aan de mensheid verplicht is alles te doen, om een botsing te vermijden en Rusland maar in die waan te laten.

Maar naast praten zijn Amerika en Engeland ook verplicht door te gaan met een intensievere bewapening, met steeds meer onderzoekingen naar de vervolmaking van atomaire verdelgingsmiddelen. Want, zo redeneren wij maar, als er straks met die bommen gegooid moet worden, dan zijn de meest explosieve bommen voorzien van het opschrift „made in America" altijd meer waard dan de Kremlin producten.

• • •

Valt er nu werkelijk nog iets te bereiken met het bijeenroepen van de grote drie? (China houden wij er maar wijselijk buiten)? Hebben conferenties met Rusland een redelijke kans van slagen? Vragen die van tijd tot tijd weer opgeworpen worden, en ook nu weer naar aanleiding van de nieuwe moeilijkheden in Berlijn, het Verre Oosten en de atomaire fase, waarin de tweede helft van de 20ste eeuw momenteel balanceert tussen dood en verderf.

Truman gelooft er niet aan, doch geeft de moed niet op. En nu wordt ons duidelijk, dat reeds in 1948 Truman pogingen in het werk heeft gesteld om met Moskou tot een onderhoud te geraken. Verkiezingen in Amerika echter hebben dit onderhoud nooit doen doorgaan. Doch dit neemt niet weg, dat het best nog eens geprobeerd kan worden.

Recht tot het Hart

— Menigeen is een hele verzameling achtenswaardige eigenschappen, maar toch geen persoonlijkheid.

DE PRINS IN SURINAME

De Hindustani vragen om erkenning

„Binnenlandse strijdkrachten" willen Suriname tot landbouwland maken

(Van onze speciale verslaggever)

Suriname is een land van felle tegenstellingen. Dat hebben wij de afgelopen dagen ondervonden en geleidelijk aan begint Suriname meer voor ons te worden dan de voorstelling, welke wij van Suriname op Curaçao, het Suriname van b.v. de JPF hadden. De grote bevolkingsproblemen, die op ons Curaçao niet tot uiting komen, blijven in het land zelf niet verscholen. Bovenal geldt dit voor het Hinduprobleem. Want het is niet zonder bedoeling, wanneer de bestuurderen van de tempel „Arya Dewaker" de Prins een oorkonde aanbieden en om wat meer welwillende belangstelling van de zijde van de Regering verzoeken. De Hindus van Suriname, plusminus 60.000 in getal en grotendeels trouw aan het Hinduïsme, (slechts een klein 3000 zijn tot het Christendom overgegaan) hebben een boodschap voor Nederland, wanneer zij Prins Bernhard met bloemen bestrooien en wanneer hun jonge Pandit een tempeldienst aan Z.K.H. opdraagt. Deze boodschap vraagt: erkenning van hun toenemende belangrijkheid, juist, nu Suriname op de drempel staat van practisch algehele politieke zelfstandigheid.

En het zijn de Hindus, die door energie en spaarzin vooruitkomen en naar men zegt reeds 60% van het kapitaal in Suriname in handen hebben.

Suriname, land van tegenstellingen. Dinsdag: een Prins der Nederlanden, die een polder aan zijn naam verbindt, staande naast Friese pioniers, sterke blonde kerels, die de N. O. polder hebben verwisseld voor een tropische Nickerie....

Woensdag: een Prins der Nederlanden, gezeten op de eerste bank in een Hindutempel in Paramaribo, terwijl het vuur opstijgt en de vlammen zich schijnen te mengen met de gebeden der Pandits.

De „van Speyk" heeft ons Dinsdag over zee naar de Nickerie gebracht na een nacht varen. Met donderende saluutschoten nam het schip een dag afscheid van Zijn Hoge Passagier, toen Prins Bernhard landde te Nieuw Nickerie.

Districtscommissaris van Petten verwelkomde Z.K.H. op het commissariaat en de zelfde enthousiaste menigte van het Surinaamse platteland was weer daar. Honderden juichende mensen, vele Hindustaanse meisjes met hun witte sluiertjes.... want in het district Nickerie zijn de Hindustani in de meerderheid met ongeveer 8700 zielen van de 16000, gevolgd door de 3100 Indonesiers.

De tocht door Nickerie zal zeker een van de meest belangwekkende van het hele bezoek aan Suriname blijven en was vooral voor Nederlanders zo aardig, omdat het landschap zo sterk herinnerde aan het moederlandse polderland. Deze parallel bleef, zij was er toen wij met de Prins op de Zeedijk stonden en aan een IJsselmeer konden denken.... zij was er toen de stoet de rijstmolen van de van Dijks bezocht, waar de Prins vier zakjes rijst ontving met daarop geborduurd de namen van zijn 4 dochtertjes....

Maar het allersterkst was deze parallel toen wij in een groep jeeps door een stromende regen dwars door de zuigende modder naar de Proefpolder slingerden....

Een kostelijk gezicht, de Prinselijke standaard op de voorste kleine jeep, die voortjoeg door het lage polderland, aan de kop van een kleine armee.

In de proefpolder vond een korte doch historische plechtigheid plaats. Zijne Excellentie, de Gouverneur van Suriname verzocht Prins Bernhard in een prettige warme toespraak goed te vinden, dat deze proefpolder, die van zo'n groot belang voor Suriname's landbouw zou zijn, Prins Bernhardpolder zou heten.

Z.E. wees erop, dat het verzoek niet dan na enige aarzeling werd gedaan, het betrof immers een proefpolder en de mogelijkheid van mislukking was immers niet uitgesloten. Aan de andere kant, zo meende Gouverneur Klaassesz zou de naam van de eerste Oranje, die het Nickeriedistrict bezocht zeker een geweldige stimulans zijn voor onze boeren, die de Gouverneur noemde ‚onze binnenlandse strijdkrachten", daar zij immers een titanenstrijd zouden hebben te voeren om te slagen.

Prins Bernhard dankte de Gouverneur en gaf door het tekenen van een oorkonde van de volgende inhoud zijn prinselijke toestemming:

„Heden, de zevende Februari 1950 hebben wij,
Bernhard, Leopold, Frederik, Eberhard, Julius, Coert, Karel, Godfried, Pieter,
Prins der Nederlanden, Prins van Lippe Biesterfeld,
tijdens Ons bezoek aan het district Nickerie aan de Proefpolder van het Welvaartsfonds de naam gegeven:
Prins Bernhardpolder,
in de verwachting, dat door het werk in deze polder de stoot zal worden gegeven tot een nieuwe bloei van de landbouw in Suriname.

Als getuigen tekenden o.a. Landsminister Hewitt en mr. Tets.

Het gehele gezelschap inclusief de pers werd op een glas champagne onthaald geserveerd door een echte jonge Friezin.

Terwijl de regen neergutste op het verlaten groepje jeeps voor het gebouw, hadden wij een kort

onderhoud met boer Lunshof, die wij polsten over de kansen van de toekomstige boeren.

Boer Lunshof verklaarde, dat de rijstopbrengst over het algemeen wel een minimaal bestaan zou opleveren, de winst echter zou gevonden moeten worden in tweede gewassen. Het lag ook verder in de bedoeling om gemengde bedrijven op te zetten, dus de veeteelt in te schakelen.

De Gouverneur zeide ons, dat naast Nederlandse boeren ook Surinaamse boeren zouden worden opgenomen in het nieuwe polderland.

De Nederlanders werden het eerst geplaatst gezien hun betere vakkenis, waarvan de Surinamers door geleidelijke invoeging zouden meeprofiteren. In de proefpolder zouden experimenten met gewassen in de ruimste zin worden genomen. De fondsen tot nog toe aangewend waren allen afkomstig van Nederland.

In hoeverre deze voortrekkersarbeid voor eventueel „Curaçao zonder olie" van belang zouden kunnen zijn, is moeilijk te zeggen.

Persoonlijk geloven wij, dat wanneer de experimenten slagen in een dergelijk geval voor duizenden Curacaoenaars plaats zou zijn, mits deze zich natuurlijk als landbouwer zouden willen vestigen.

Het klimaat zou de Curacaoenaar zeker bevallen....

Vanuit de Prins Bernhardpolder werd Dinsdag de tocht door Nickerie voortgezet, een gemaal werd bezocht in een gebied, dat Loosdrecht had kunnen zijn en even voor het invallen van de duisternis keerde men terug op de van Speyck, die Prins en stoet weer terugvoerde naar Paramaribo door een kalme frisse tropennacht.

Maar er was nog meer Nederlandse arbeid en Nederlandse ondernemingskracht te bewonderen, toen de fabrieken van Bruynzeel werden bezocht.

De Prins werd door de directeur van de Bruynzeel Suriname Houtmaatschappij N.V. ontvangen en stelde zich met zijn bekende interesse van alle procede's op de hoogte. De triplexfabriek, de zagerij en schaverij.... Enige cijfers illustreren misschien de belangrijkheid van Bruynzeel in Suriname, welk bedrijf overigens natuurlijk voor grote moeilijkheden is geplaatst door de devaluatie.

Ongeveer 800 werkkrachten zijn thans in dienst, er worden jaarlijks ongeveer 7000, kub. meter triplex geproduceerd, 15.000 kub m. gezaagd hout. De export is in hoofdzaak gericht op Europa, het Midden Oosten en de Caribbean.

Na het bezoek aan de Bruynzeelfabrieken stonden voor de middag bezoeken aan het St. Vincentius Ziekenhuis, de Leprozerie Bethesda en de reeds genoemde Hindutempel Arya Dewaker op het programa, aan welke bezoeken o.a. Landsminister Lichtveld deelnam.

Prins Bernhard nam de plechtige bloemenhulde, dezgn. Swagat met grote ernst in ontvangst en woonde in de zelfde gepaste ernst de dienst bij.

Iets van de animositeit, die klaarblijkelijk tegen de Hindostani bestaat, kwam tot uiting toen Districtscommissaris Robles de Medina tijdens de liturgie tegen een Hindupriester begon te schreeuwen wanneer men nu klaar zou zijn!! Een van de voorvallen, die ons (tot dusver dan) het meest ergerden.

En zo is dan de grote dag gekomen van het bezoek in korjalen (kano's) aan het binnenland over een aantal stroomversnellingen.

DE SCHERMERS *)

Ik heb, het zij gezegd, de schermers niet gezien,
de lenigen, die 't blank floret ontblootten.
Wel, waan ik, hoe zij 't krachtig bovendien
recht naar het hart des tegenstanders stootten.

Bij 't schijngevecht op 't vlekkeloos terras
wordt moord of wraaklust steeds sportief gemeden,
maar waar men elders kwetst, of nooit genas,
vloeit bloed genoeg, langs dagelijkse schreden.

Zij, die de drempel van hun koele wrok betreden
genezen traag doorgaans, men blijft op weerwraak zinnen.
En wie de wonde stiet, beklijven alle reden
voorgoed verschoond te zijn van het gebod: te minnen.

De schermers, met het fonk'lend glas geheven
zijn weer verzoend, al schertsend, bij een dronk.
Die anderen leren nimmer te vergeven,
hoe licht de avond ook over hun harten zonk.

MARCEL DE BRUIN.

*) Naar aanleiding van het gelijknamige sonnet van Cola Debrot in de Beurs van Maandag 13 Februari.

CURAÇAO

BENOEMINGEN.

Z.H. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt benoemde Pater B. Standenmeyer tot pastoor van S. Eustatius; Pater C. Heynsbroek tot Pastoor te St. Maarten (Philipsburg); en Dr. A. Römer tot kapelaan van de H. Franciscus kerk te Oranjestad Aruba.

„ONZE VLOOT" ZORGDE VOOR SHOW-AVOND.

Gisteravond werd onder auspiciën van de vereniging „Onze Vloot" een gezellige en leerzame avond georganiseerd, waar een afgestampt Roxy van genoot. De avond begon met een voorwoord van ds. J. Mietes, voorzitter der Vereniging, die in een gloedvol betoog doel en werkwijze van de vereniging uiteenzette. Een bijzonder woord van welkom viel ten deel aan de employés van de „Mining Corporation" en de „Harrison Line". Spr. deed een beroep op allen het werk van „Onze Vloot" te steunen, hetzij met het zenden van boeken, lectuur en/of lidmaatschap der vereniging.

In het afgelopen jaar zag de vereniging kans ƒ 10.000.— te innen, waarvan ƒ 6.000.— besteed werd voor het „Karel Doorman fonds" voor weduwen en wezen en ƒ 3500.— voor kranten en boeken in de hospitalen, terwijl ook gelden werden gereserveerd voor de inrichting van bibliotheken op de onderscheidenlijke schepen. Voorts riep spr. de hulp in van de bevolking om het verblijf van de jongens hier in de Nederlandse Antillen zo aangenaam mogelijk te maken. „Vraagt ze eens op een kopje koffie of nodigt ze eens uit een „kouwe" te komen drinken" aldus drukte spr. zich kernachtig uit. Een woord, dat naar wij hopen, niet zal worden misverstaan.

Ds. Mietes gaf vervolgens een kort exposé van de film „In which we serve", een film, die het beste gedeelte van het Engels volk liet zien. Hij sprak de hoop uit, dat dat deze film de aanwezigen iets zal geven, n.l. een fanatiek geloof in een nieuwe wereld.

Het programma voor de pauze was gewijd aan de muze, waarvan de „conjunto orquestal „Cristal" de vertegenwoordigster was. Geopend werd met een pittige guaracha „Dorothea el doblefeo". Dit orkestje beschikt over een groot aantal goede solisten, vormt een harmonische eenheid en weet hun programma met veel verve te brengen.

De beschaafde toon viel daarbij op. De beide zangers Elsio Loos en Angel Martina droegen met hun soli aanmerkelijk tot het succes van deze avond bij. De heer Mooi Galante, wiens artistengroep niet volledig was en dus niet kon optreden, kondigde met flair de nummers aan. In het laatste nummer zorgde „Chíno camarero", met de Curaçaose danser-es) Antoinette Pons Maria", die er wel een beetje té gespierd uitzag voor een danseres, voor hilariteit. Met dat al, een uitstekend verzorgd programma.

PRINS BERNHARD FILM IN DE TEATERS.

Het journaal van het verblijf van Prins Bernhard in de West draait hedenavond in Cinelandia en van morgenavond af tot en met Zondagavond in Roxytheater, West-End draait dit journaal in het voorprogramma.

PRINS BERNHARD EN POLYGOONFILM.

In het voorprogramma draaide gisteravond dan het vervolg van de film, waarop het bezoek van Prins Bernhard aan de West was vastgelegd. En evenals de eerste keer kunnen wij een gevoel van diepe teleurstelling niet onderdrukken. Want wat wij gezien hebben was wel zo'n onvolmaakt beeld van de festiviteiten, was zulk een fragmentarisch gedeelte van het verblijf van onze Prins in de Nederlandse Antillen, dat wij na het einde van dit bijzonder korte journaal even zijn blijven zitten om op verhaal te komen. Van de aanwezigheid op Curaçao zien wij de Prins uit de verte „genomen" — de marine basis Parera betreden, dan ineens zien wij de Prins arriveren op Suffisant waar hij het vaandel overreikte aan de CL NA, dan gaan wij naar Aruba, waar de Prins de Lago bezoekt, naar een school wandelt en plotseling op St. Maarten verschijnt. Hier wordt ons ook al geen rust gelaten en binnen twee minuten hebben we St. Eustatius en Saba al gezien en is het journaal ten einde. Niets hebben we gemerkt van het prachtige Bonaire. Het bezoek aan die eilanden had toen waarempel wel wat meer aandacht kunnen verdienen, temeer ook, daar dit bezoek — vooral ook aan de Bovenwinden — juist zo vele hoogtepunten telde. Nu kennen wij allemaal wel de schoonheid van de eilanden en het bezoek van de Prins aan deze eilanden hebben wij bijna in zijn geheel meegemaakt. Doch voor diegenen, die er wèl over gelezen hebben, bracht dit journaal in ieder geval geen oplossing. En dan spreken wij maar niet eens over de waarde, die een meer uitgebreid journaal zou hebben gehad voor Nederland.

Zou deze goodwil-mission", behoorlijk in beeld uitgebracht, niet beter dan welke conferentie ook, de verbondenheid van de Nederlandse Antillen met Nederland hebben kunnen propageren?

Met belangstelling zien wij uit naar de film, opgenomen door Henk Weener onder auspiciën van de Filmdienst, die, naar wij weten, veel uitgebreider zal zijn.

ALWEER EEN KIND ONDER DE AUTO.

Op de Schotegatweg Noord kwam een jongetje doordat hij de weg overstak onder een auto terecht. Na in de dokterskamer verbonden te zijn kon het kind huis waarts gaan.

KLEIN BRANDJE.

In een perceel op Dein brak gistermiddag een klein brandje uit dat door de buren geblust kon worden. De politie stelt een onderzoek in.

SMALFILMER FILMT BEZOEK PRINS BERNHARD.

Gisteravond hebben wij kunnen ervaren op welk een hoogte de amateur-smalfilm kan staan, indien de apparatuur tenminste met wat vakmanschap wordt bediend. De heer A. Treurniet nu heeft een acht millimeter kleurenfilm vervaardigd van het bezoek van de Prins aan Curaçao. En wij moeten eerlijk bekennen, dat deze rolprent in haar soort enig geslaagd genoemd kan worden. Hier heeft de heer Treurniet inderdaad zijn best gedaan om van het bezoek van de Prins zo veel mogelijk vast te leggen als maar mogelijk is. Er werd voldoende aandacht geschonken aan al die gebeurtenissen om deze film te beschouwen als een uitstekende documentaire. Wij zagen de debarkatie van de Prins en het wegmarcheren der troepen vanuit een bovenhuis genomen, hetgeen een aardig effect sorteerde. Buitengewoon geslaagd was ook de verfilming van de fakkeloptocht en sommige punten van de verlichte stad.

Uitvoerig was ook de boomplanting in Steenrijk, welke ons meer liet zien dan de Polygoon cineast er van gemaakt heeft. Ook de vaandeloverdracht, waarmede de film besloot, was een geslaagde opname.

Een bewijs dat de smalfilm tot grootse dingen in staat is. Dit brengt ons op het idee of het niet mogelijk zou kunnen zijn dat alle smalfilmers, wanneer hun opnamen zijn ontwikkeld, hun producten voor het publiek afdraaien. Er zou desnoods een wedstrijd aan verbonden kunnen worden, waarover een jury te beslissen heeft. En waarom zouden wij geen tentoonstelling houden van alle gemaakte foto's tijdens deze voor de Nederlandse Antillen zo historische dagen? Wie neemt in deze het initiaief?

LANGS CURAÇAO'S KRONKELPADEN.

— Na bekentenis liet de politie een loopjongen vrij die zijn patroon had opgelicht voor fl. 12.75.

— Ingesloten werd nog een man van Montagne die van meerdere oplichtings zaakjes wordt verdacht.

— Vermoedelijke verduistering van een radiotoestel die in reparatie was gegeven, sloot de lijst van de politie berichten vandaag.

DE DIEF WERD BETRAPT.

Het is de verkeerspolitie gelukt de dief te achterhalen van de auto die op de F.D. Roosevelt-weg terug gevonden werd. De dief werd opgesloten.

UIT HET DAGBOEK DER VERKEERSPOLITIE.

Gisteren vonden er 6 lichte aanrijdingen plaats met een totale schade van fl. 680.

DE INSTRUCTIES ZIJN GEGEVEN....NU DE PRIJZEN NOG

Nu Dinsdag a.s. onze sportploeg naar Guatemala vertrekt om onze sportvlag daar hoog te houden, was er gisteravond een bijeenkomst belegd in de Thomasclub om de deelnemers hun laatste instructies te geven.

Kort maar krachtig gaf de heer D. Capriles nuttige wenken aan de deelnemers en deelneemsters door hen op het hart te drukken een goed voorbeeld te zijn van de ware sportgedachte.

Elke deelnemer ontving een enveloppe, waarin diverse instructie bladen en een geborduurd insigne voor het uniform en een keurig uitgevoerd metalen insigne was bijgevoegd.

De sportploeg reist in twee vliegtuigen.

Verder deelde de heer Capriles nog mede, dat de heer Chumaceiro verhinderd was het gezelschap te begeleiden. Zijn plaats wordt nu ingenomen door de heer Dennert. De heer de Haseth werd als zijn assistent aangewezen.

Zoals wij reeds eerder hebben gemeld, zullen per radio korte flitsen over de wedstrijden naar Curaçao worden gezonden. De Curom is bereid gevonden belangrijke berichten die na de sluitings uren mochten binnen komen, alsnog uit te zenden.

Goed 10 uur eindigde deze bijeenkomst.

De fotografe Fanny Lopez knipte om 10 uur het gezelschap en een uur na het „blitzlicht" konden we de foto afhalen. Belangstellenden kennen het adres.

ingezonden

(buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

DE „ACHT-ACHT" ZAL LANG GEHANDHAAFD BLIJVEN.

Geachte Redactie,

In de toelichting op de wijziging van de Interim-regeling zegt de Minister: „Het ligt in de bedoeling de zitting hebbende Staten na gehouden verkiezing te vervangen door nieuwe Staten en wel tegelijk met het optreden van de eilandraden. Een datum of termijn is moeilijk aan te geven."

Op Curaçao protesteert men keer op keer tegen de acht-acht verhouding; op Aruba ijvert men voor het behoud daarvan; in de toelichting verklaart de Regering in geen geval daarin te willen berusten; en niettemin zal ze nog lang gehandhaafd worden. Om zich een denkbeeld te vormen van wat de toevoeging: „en wel tegelijk met het optreden van de eilandraden" betekent, moet men het volgende overwegen.

Ook op het eiland Curaçao zal er een Raad moeten optreden. Voor het eiland Curaçao zal er een Gezaghebber benoemd moeten worden; de bevoegdheden van Gouverneur, Staten, C.A.B., hoofd- en andere ambtenaren moeten gewijzigd worden. Het eiland Curaçao zal zijn eigen begroting, financiën, ambtenaren en kantoren moeten hebben. Tot zolang zal de acht-acht verhouding blijven bestaan. Een termijn weet de toelichting en weet ook niemand aan te geven. Ontbinding of periodiek aftreden van de Staten zal hierin geen verandering brengen. Terwijl de nieuwe Interim-regeling Curaçao tegen Aruba en de Bovenwinden schijnt te verdedigen, gaat zij zover, dat zij Arubanen en Bovenwinders de meerderheid verzekert totdat nieuwe raden optreden. En die garantie duurt tot een thans niet aan te geven tijdstip.

De in de Staten aangenomen motie om het desbetreffende stuk en eventueel verder nog in te dienen stukken aangaande deze materie voor kennisgeving aan te nemen, komt in nog vreemder licht te staan. In de Statenvergadering van 2 Febr. '50 heeft de heer Henny Eman verklaard, dat hij de zetelverdeling wel niet comme il faut achtte, doch dat hij die wenste te bestendigen, totdat de afscheiding er was. De Regering had echter de wens des heren Henny voorkomen, indien men tenminste niet de nadruk moet leggen op het woord afscheiding. Want afscheiding brengt noch het Rapport van Poelje, noch de Interimregeling. Beide bezigen de term zelfstandigheid. Het Rapport van Poelje beoogt wezenlijke zelfstandigheid; de interimregeling kan slechts in naam doch niet in werkelijkheid zelfstandigheid schenken. En hierop voortbouwende wil de Commissie-Plantz de selfsupporting eilanden ook de financiële zelfstandigheid ontnemen.

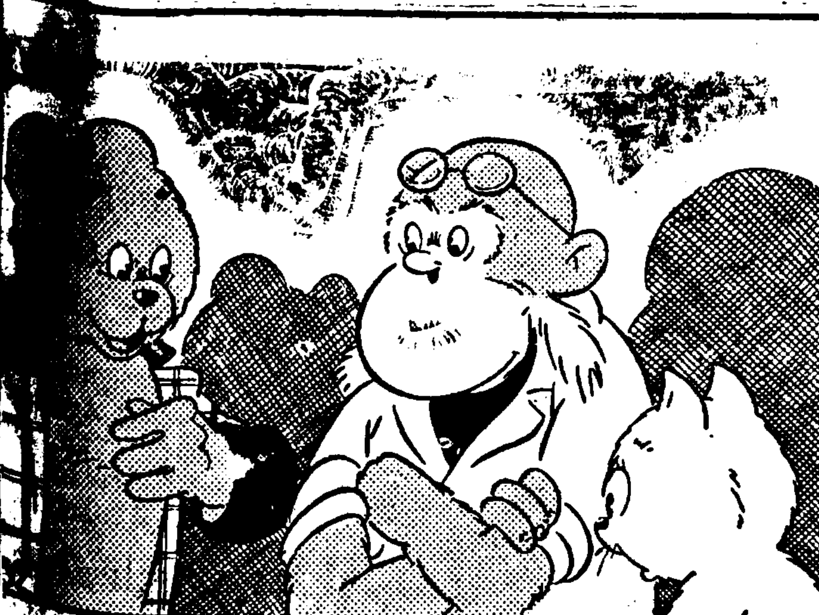
Wordt onverhoopt die schijnzelfstandigheid in onze wetgeving opgenomen, dan zullen alle eilanden blijven voelen, dat zij in talrijke opzichten van de Staten afhankelijk zijn. En dan zal de heer Henny Eman nog steeds kunnen zeggen, dat hij de achtacht verhouding wenst te bestendigen totdat de afscheiding er is.

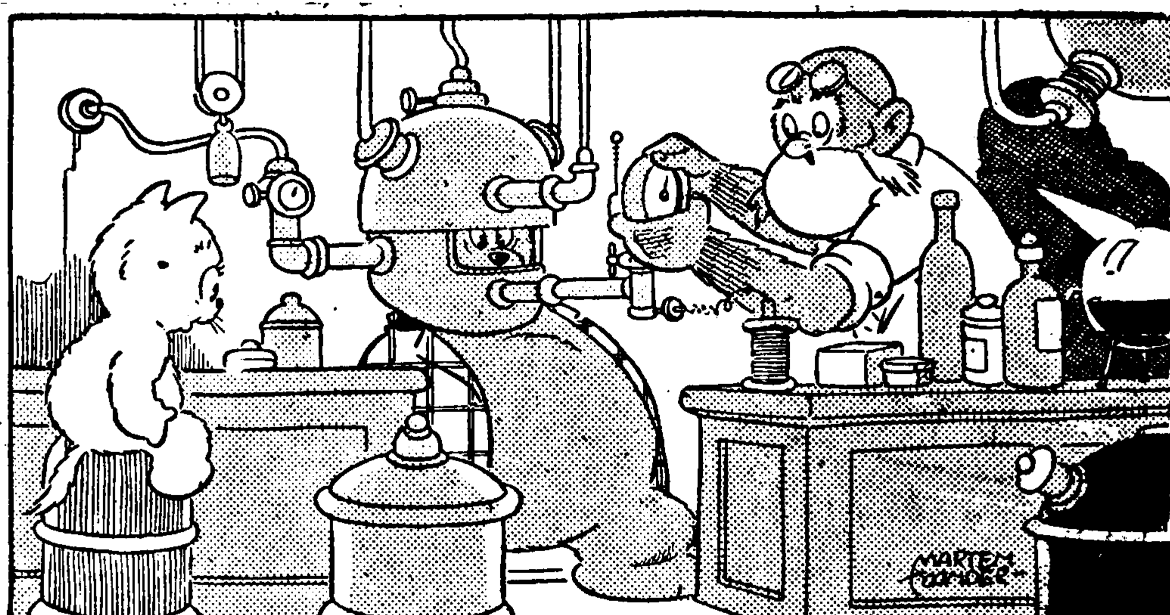
Bergen zijn in barensnood; zal er ook nu een muis geboren worden?

Met dank voor de plaatsing,
Uw dw. R.

361 Tom Poes en de Bergmensen

„Het is jammer, dat we niet alle twee die uitvinding kunnen gebruiken!", zei Heer Bommel. „Het lijkt me een beetje vervelend, dat maar één van ons zo sterk kan worden, dat hij tegen de bergreuzen kan vechten. Maar het lijkt me, dat ik de aangewezen figuur ben om het te doen, wat jij, jonge vriend? Ik ben groter dan jij en ik heb meer ruimte om kracht te bergen, vindt u ook niet, professor?"

„Hm", zei Tom Poes, „maar ik weet niet, of u wel een goed gebruik van die kracht zult maken! Ik ben veel slimmer dan u en ik doe geen domme dingen!" „Doe ik die dan soms wel?", vroeg Heer Bommel boos. „Je valt me tegen, Tom Poes! Ik zou ......"

„Het lijkt me het beste, dat ik het gas toedien aan de grootste!" zei de professor. „Gaat u daar maar zitten, zo, dan kan ik u rustig de kap opzetten! En nu héél stil blijven zitten en diep adem halen, ja, goed zo! Wees maar niet bang, ik zal wel opletten, dat u de goede portie krijgt".

VIJFTIG JAAR GELEDEN

Montanja Rey kwam tot stand in bittere armoede

Drie maal zou het nodig blijken de parochie van Santa Rosa te verkleinen wegens het steeds toenemend zielental. In 1900 door het stichten van de parochie van St. Dominicus te Montanje; in 1924 door het stichten van de kerk van het Heilig Hart te Janwe en eindelijk in 1929 door het stichten van de parochie van La Virgen del Carmen te Groot Kwartier. De parochie van Montanje bestaat dit jaar dus vijftig jaar en dat mag wel herdacht worden. Curaçao ken Montanje abao en Montanja Rey of di Rey; het eerste is particulier eigendom en grenst aan Montanje Rey, dat domeingrond is. Het plan voor de kerk is blijkbaar afkomstig van pastoor Herman Theodorus Frie, die ook ondanks zijn vele parochiële zorgen nog kans zag meestentijds toezicht te houden op de bouw van de kerk, die zeer vlot verliep. Uit een vorig artikel in deze reeks is wel duidelijk gebleken, welke bittere armoede er destijds heerste op Curaçao. Deze armoede deed zich ook gevoelen bij het bouwen van de kerk van Montanje, waar de blijkbaar straatarme parochianen geen cent aan bij te dragen hebben. Pastoor Frie kende de mensen van de nieuwe parochie al door en door. Bijna onmiddellijk na zijn aankomst in de Missie werd hij te Santa Rosa kapelaan op 28 Juli 1878, waar hij bleef tot 31 December 1880. Daarna was hij pastoor in de zelfde parochie van 1 Jan. 1881 tot 1 September 1892 en later nog eens van 1 October 1897 tot 3 Maart 1900. Gedurende deze laatste periode rijpte bij hem het plan voor een nieuwe parochie en maakte hij dat plan ook tot werkelijkheid.

Op de 16de Maart 1900 werd de nieuwe kerk op Montanje, toegewijd aan de H. Dominicus, plechtig ingezegend door Mgr. J. J. A. van Baars, Apostolisch Vicaris van Curaçao. Tot voorlopig pastoor werd benoemd pater Aloysius Helling. Na de inzegening werd door de bisschop de eerste H. Mis in de nieuwe kerk opgedragen en op de eerstvolgende Zondag kwam ook pastoor Frie, die al zijn tijd en talenten aan de bouw besteed had, een plechtige H. Mis opdragen.

Dicht bij de kerk werd een houten pastorie gebouwd, naar ik meen, volgens tekening van pater v.d. Pavert. Grote schaarste aan gegevens in de kranten en kronieken van die tijd maken een erg gedetailleerd verslag over de stichtingsgeschiedenis van de parochie van Montanje niet wel mogelijk. De houten pastorie zou het niet lang maken. De pastoor had n.l. voedsel voor zijn paard (hooi of maisstro) onder de gaanderij opgeborgen; dit is gaan broeien, vloog in brand en de hele pastorie moest er aan geloven. De daarna gebouwde stenen pastorie volgens tekening van pater v.d. Pavert, staat er nog, maar is herhaalde malen van binnen en van buiten veranderd.

Reeds op 24 September 1900 werd de voorlopige pastoor vervangen door een vast benoemde pastoor, zijn neef pater Franciscus Helling. Pater Aloysius Helling vertrok die dag naar Aruba waar hij de volgende dag pastoor werd van de aldaar nieuw opgerichte parochie van Saboneta.

Pastoor Franciscus Helling was een man met een apostolisch hart en een geweldige energie.

Uit de kroniek krijg ik de indruk, dat de pastoor zelf de eerste jaren maar school hield, bij gebrek aan een officiële school. Pas in 1907 werd een school gebouwd, die op 5 Januari 1908 in gebruik werd genomen. Op die dag kwamen ook de Eerwaarde Zusters Franciscanessen van Roosendaal haar woonhuisje betrekken, gebouwd door de pastoor. De Eerw. Zuster Elisa, laatstelijk verbonden aan de school van Santa Rosa en de Eerw. Zuster Nepomucena van het Martinus Gesticht werden geïnstalleerd door de H.E. Pater Vicaris Antoninus ter Maat en de Z.E. Pastoor ten overstaan van Mère Théonille en Soeur Gonzague, Supérieure van het Zustersklooster te Pietermaai (Scharloo).

De hele school bestond uit twee klaslokalen, waar plus minus 200 kinderen werden ingepropt. Het woonhuisje van de Zusters was aan de school vastgebouwd. Haar slaapkamertjes waren zo klein, dat de deur maar half open kon; het bed belette iedere beweging.

De raampjes waren niet groter dan dakraampjes. Een zoldering was er niet en de pannen bleken een onvoldoende bescherming tegen de regen. Een paar nieuwe platen, meegekregen van het St. Martinus Gesticht, waren de enige versiering voor de school.

Enkele maanden bleef het droog, maar op zekere morgen sprong een jongen overeind in de school, wees op een donker wolkengevaarte en riep: Soeur, awa ta bini (Soeur, het gaat regenen). Een lastig geval: de jongen kende nog niet voldoende Nederlands om het in die taal te zeggen en de Soeur verstond haast geen Papiamento. Ze maakte kalmerende gebaren tegen de jongen, en wachtte verder maar af wat er komen zou. Dat liet niet lang op zich wachten; een kletterende tropenbui brak los en het water gutste bij stromen uit de hemel. Als op commando pakten de kinderen de leien en griffels bij elkaar en kropen onder de banken. Een paar grote jongens vlogen tegen de wand op om de mooie platen te redden en op een droog plekje in veiligheid te brengen. Doodstil wachtte toen de jeugd onder de banken het einde van de bui af. De zuster zelf had een droog plekje ontdekt naast de de kast en wist niets beters te doen dan maar te blijven wachten, zoals ook de kinderen deden, tot het ophield met regenen. In de andere klas was de ellende nog een graadje erger. Daar stond de Zuster met een groepje kinderen onder een paraplu betere tijden af te wachten. Natuurlijk werd kort daarop het hele dak van binnen besmeerd met cement en de volgende keer toen het weer hard regende, bleef het droog in de school tot grote teleurstelling van de jeugd. Die schooltjes van toen waren wel een beeje primitiever dan onze schoolpaleizen van 1950.

M. D. Latour O.P.

ARUBA

VOETBALTOURNOOI OP NOORD.

Nadat er op Santa Cruz, Savoneta en Oranjestad door verschillende verenigingen een z.g. knock-out tournooi werd georganiseerd, is de A.S.V. Noord Central Zaterdag begonnen om ook in het district Noord een knockout voebaltournooi te organiseren. Het tussen de A.V.B. te houden voetbalcompetities gelegen voetballoze tijdperk is door de activiteiten van de verenigingen dan ook geheel benut, hetgeen voor de voetbalsport op Aruba een verheugend feit is.

Zaterdagmiddag werd de wedstrijd Nieuwlandia — Pova gespeeld. Nadat beide elftallen elk éénmaal gescoord hadden en er vanwege de slechte afrastering van dit veld, twee ballen het leven hadden gelaten, kwam tenslotte het einde met een 1 — 1 gelijkspel. Daar beide elftallen de strafschoppen allen benutten bracht ten slotte het lot aan de Pova de overwinning, waardoor deze in de tweede ronde werd geplaatst.

HR. MS. JOHAN MAURITS VERLIEST VAN DE LANDRATTEN.

Ter gelegenheid van het bezoek van Hr. Ms. oorlogsbodem de „Johan Maurits" aan Aruba, werd Zaterdagmiddag op het terrein van de Landmacht te Savoneta een voetbalwedstrijd gespeeld tussen een elftal van de Johan Maurits en de mannen van de Landmacht. In deze wedstrijd werden de Jantjes met niet minder dan 6—1 geklopt.

Zaterdagavond waren de marinemannen de gast van de Politie Ontspannings Vereniging. Tot middernacht werd er in de Politiecantine gedanst en hier hadden de Jantjes meer succes.

SLECHTS DRIE ARUBAANSE VOETBALLERS GAAN MEDE NAAR GUATEMALA.

Zo wij vernamen hebben de Arubaanse voetballers Palm en Tromp voor de deelname naar Guatemala bedankt. Hierdoor zullen slechts de spelers, Briezen, Brokke en Kemp van de partij zijn. Wij vinden deze kleine deelname wel jammer voor de Arubaanse voetbalsport.

SURINAME

PRINS BERNHARDS INDRUKKEN OVER SURINAME.

Paramaribo — Gevraagd naar Zijn indrukken verklaarde Prins Bernhard tegenover het A.N.P.: Ik werd overal met dezelfde hartelijkheid ontvangen, waardoor ik diep ben getroffen. Ik ben zeer getroffen door de arbeidzaamheid der bevolking en de opgewektheid, waarmee iedere taak wordt verricht. De natuur is overweldigend met haar rijke verscheidenheid van diersoorten en plantengroei. Vooral de tocht naar Gansee heeft een diepe indruk gemaakt. Het klimaat is heerlijk en de Prins begrijpt niet, dat er voortdurend critische opmerkingen over worden gemaakt; naar Zijn mening is daar geen reden toe. Overal is te zien, hoe alles in opbouw is; de Prins was zeer verheugd over het initiatief en de ondernemingsgeest, die Hij overal ontwaard had. Vergeleken bij het vorige bezoek is het zeer treffend, hoe groot allerwegen de vooruitgang is. De Prins is er van overtuigd, dat de bekwaamheid en de ondernemingsgeest, die Hij hier gezien heeft, Suriname omhoog zullen brengen en dat het land zeker een schone toekomst tegemoet gaat. Zowel de gesprekken met de regering als me de leiders van ondernemingen en personen vanuit alle lagen hebben deze overtuiging geschonken. De Prins is stellig voornemens terug te komen, zo mogelijk in een niet veraf liggende toekomst. Zijn hoofdindruk is, dat Suriname een land in opkomst is, dat Hem met een hartelijkheid en geestdrift ontvangen heeft, die een onuitwisbare indruk gemaakt hebben. De Prins is voornemens de Koningin en de regering in Nederland uitvoerig in te lichten over de vele diepe indrukken, die Hij hier ontvangen heeft.

Dinsdagmorgen heeft Prins Prins Bernhard een vliegtocht van twee uur gemaakt boven Suriname met de gouverneur, minister Lichtveld en de journalist P. Wijngaarde Tewari, in wiens auto de rondritten door Paramaribo zijn gemaakt, alsmede deskundigen van bos-, mijn- en landbouw. Maandagavond werd een druk bezochte receptie gehouden.

Dinsdagmiddag om half vijf werd afscheid genomen ten gouverneurspaleize door de officiële commissie, bestaande uit de ondervoorzitter van de Raad van Advies, mr. M. de Niet, de premier mr. dr. J. de Miranda, de voorzitter van de Staten, de heer Van der Schroeff, de districtcommissarissen J. Michels en J. Robles de Medina, overste W. Boogh, de chef van de politie E. Ensberg, kapitein R. van der Leest en inspecteur J. Douglas. Dinsdagnacht is de Prins naar Rio de Janeiro vertrokken.

SURINAAMS MILITAIR GEEERD.

Paramaribo. — Prins Bernhard heeft Dinsdagmiddag in een korte plechtigheid ten gouverneurspaleize, waarbij slechts fluisterend en weinig gesproken werd, een aandenken overhandigd aan de moeder van Harry Voss, een Surinaams militair, die in Indonesië doord de Japanners is omgebracht onder het uitspreken van de laatste woorden: „Leve de Koningin". Het aandenken is een groot portret van Voss, omlijst door taferelen uit zijn heldendood, getekend door E. Winters.

VOOGDIJRAAD.

St. Maarten.

In de voogdijraad zijn benoemd: tot lid-voorzitter A. L. de Barbanson; tot leden A. L. Conner en R. C. Hutchinson; tot secretaris H. de Haseth.

Saba.

In de Voogdijraad zijn benoemd; tot lid-voorzitter: P. J. M. Meesters; tot leden: F. W. Jenson en G. F. Lubliek; tot secretaris: J. M. van Roosmalen.

St. Eustatius.

In de Voogdijraad zijn benoemd: tot lid- voorzitter C. A. W. Heynsbroek; tot leden W. J. Palmer en P. Polak; tot plv. lid: A. Pandt; tot secretaris P. de Jong.

ROBINSON VERSLAAT MOBLEY.

Miami — De wereldkampioen weltergewicht boksen Robinson heeft door een technische knockout in de vijfde ronde gewonnen van Mobley uit New Jersey.

Onder het Caraibisch zee oppervlak

....zijn wij vis onder de vissen

Het verlangen van de mens om te vliegen gelijk de vogels is in vervulling gegaan en wij voelen ons even prettig in de hogere regionen als op moeder aarde. En waarom zouden wij het ook in onze drang naar meer kunnen niet het zeegebied tot ons domein maken? De vissen imiteren ging niet vanwege het simpele feit, dat wij geen kieuwen bezitten, zodat wij genoodzaakt waren gauw even aan de oppervlakte te komen om een beetje lucht te happen. De techniek moge dan wel ver gevorderd zijn, maar buiten lucht heeft de mens nog niet gekund.

Doch Cousteau's draagbare flessen heeft een oud idee verwezenlijkt en maakt ons als het ware vismensen. Met deze Franse vinding nu kunnen wij ons in het water voortbewegen en op stap gaan, alsof wij op het Brionplein wandelen. Een nieuwe wereld onder zee heeft zich voor ons geopenbaar. Het mysterie der zee is geen mysterie meer.

Nu willen wij even nuchter blijven en vertellen, dat de mysteriën der zee op grote diepte voor ons altijd wel in de eeuwige duisternis gehuld zullen blijven. Doch tot een diepte van 100 meter — na enige oefening — leven wij even gemakkelijk en veilig als op de vaste grond.

Na lange en geduldige onderzoekingen vond een Fransman, commandant Cousteau van de marine, eindelijk de oplossing; de vismens ademt nu zuivere lucht, die als het ware in een pakje op zijn rug is gecomprimeerd. Draagbare flessen van een zeer licht, doch uitermate stevig, metaal bevatten gecomprimeerde lucht, die de duiker in staat zal stellen gedurende lange tijd onder water te vertoeven. De duiker bevestigt op zijn rug één, twee of drie metalen flessen, hij zet een masker op, waardoor hij uitstekend kan zien, hij doet vinnen aan zijn voeten en klaar is hij. In het water is hij ontheven van de zwaartekracht en is hij zo licht als een rietje, dat door de wind voortbewogen wordt.

In de mond houdt hij een mondstuk, waardoor hij de lucht inademt, de afvoer geschiedt middels een andere buis. Een technische en zeer knappe constructie zorgt er voor, dat de vismens op verschillende diepte lucht krijgt toegevoerd, die in overeenstemming is met de op die diepte heersende spanning. Deze automatische atmosferen regelaar is wel een van de fijnste vindingen aan deze toch zo wonderlijk eenvoudige constructie, die de mens in staat stelt lang onder het zee-oppervlak te blijven.

En wanneer de flessen leeg beginnen te geraken, dan voelt U dat zelf wel aan de moeilijke ademhaling. Wanneer U op grotere diepte zit en U merkt dat de fles leeg is, geen nood, een kraanomdraai en een reserve ruim begint weer wat gecomprimeerde lucht te leveren, ruimschoots voldoende om U weer aan de oppervlakte te brengen.

Zo is Cousteau's vinding een sluitstuk op de allereerste vaartocht van de mensen op het wateroppervlak, zij het dan ook ongeriefelijk in uitgeholde boomstammen. Dit instrument stelt ons in staat te genieten van Gods rijke schepping onder het wateroppervlak, waar wij tot voor kort niet door heen konden dringen. En deze schoonheid hebben wij kunnen beleven, toen de heer A. van Kicken ons daartoe in de gelegenheid stelde.

Wij bekennen het volgaarne, wij behoren niet tot de dappersten in het water en vooral niet *onder* water. Wij overwogen een moment het voordeel van een „vastere" positie op de aarde, boven de zweefpositie in het vloeibare element. De bekoring was ons te sterk en wij gaven ons over aan deze wonderbaarlijke en nieuwe sensatie, getroffen als wij waren van het hallucinerend schouwspel, dat wij op ons gemak konden aanschouwen. Landschappen van de meest fantastische dromen en grillig als de ornamenten in een kleurenfilm van Walt Disney en rondom ons heen vissen en vissen. Het was de sensatie van ons leven, 40 meter onder het Caraibisch zee-oppervlak, de sensatie te zijn: vis met de vissen.

Ook Z.K.H. Prins Bernhard maakte tijdens een vrije dag gebruik van deze vinding en was ten zeerste verrukt over de prachtige kleurenrijkdom, die hij daar onder het wateroppervlakte te zien kreeg.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Rose Marie" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Mr. Hex" 19 uur; „The fugitive" 21 uur.

ROXY: „Variety time" 19 uur; „Sister Kenny" 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botica Excelsior*, Herenstr. 4, tel. 2004 en *Botica del Pueblo* Bredestr. 82 (O), tel. 3718.

WIT-GELE KRUIS: De nacht dienst der verpleegsters wordt waargenomen *Zuster v.d. Putten*, Bredestr. 118, tel. 3485.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

CULTUURCENTRUM: Lezing prof. van Praag, 20.15 uur.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 0700 — 1900.

CUROM.

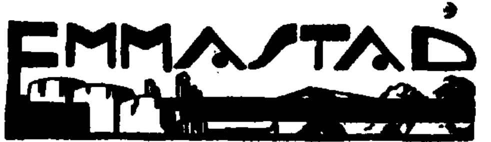
Woensdag: 18.30 Muziek voor de kinderen; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Zuid-Amerikaanse muziek; 20.00 Nieuws; 20.15 Programma voor de Strijdkrachten; 20.45 Conjuntoavond; 21.30 Actuele causerie; 21.35 Ritmo-Americano; 21.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.
25.57- 31.28

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Causerie; 19.30 Disco Nieuws; 20.00 Nieuws; 20.06 *De West in* Nederland; 20.20 Missierubriek; 20.50 Tom Kelling zingt Spaanse en Portugese liedjes; 21.00 Sportpraatje; 21.11 Scheepsjournaal; 21.18 Avondwijding; 21.21 Nieuws en sluiting.

(A.V.R.O.S. 19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclameuitzending; 16.30 Voor de Jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Voor de Jarigen; 17.40 Omroep-advertenties; 18.00 De Winnaars van Lotex; 18.15 Jazz; 18.45 Nieuws; 19.05 Klassiek Concert; 20.45 Causerie; 21.15 Nieuws en sluiting.

WACHTDIENSTEN.
C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 uur, B. J. Lubbers, tel. 2928.

Personeel Afdeling: J.A.A. v.d. Burg, Bung. 25, R.C. tel. 2772.

Materialen Afdeling: M. Gautier, Negropont 77-B, tel. 2902.

C.S.M.

Rederij: H. Poot, tel. 2570.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kantoor, tel. 2458/2551, 23 — 8 uur J. H. Allebe, tel. 2304.

Dok Afdeling: A. Voordenhout, tel. 2932.

Bioscoopprogramma Asiento: Kindervoorstelling „Melody time".

REGERINGSINFORMATIEBUREAU TE NEW YORK

New York. — De begroting voor 1950 van het Nederlandse regerings-informatiebureau is bij wijze van proef met 23% voor het Amerikaanse bureau verminderd, zo verneemt Aneta vandaag. De heren Herman Friedericy en Alphonsus de Leeuw, vroeger respectievelijk voorlichtingsambtenaar voor Indonesië zijn toegevoegd aan de New Yorkse staf van de Nederlandse ambassade in Washington als adviseurs voor zaken betreffende de Nederlands-Indonesische Unie, en hun kantoor zal zijn in het Nederlandse consulaatgeneraal te New York. Het gereorganiseerde Nederlandse Informatie Bureau te New York heeft een zuiver objectieve voorlichtingstaak, die beperkt is tot de Nederlandse Antillen en Suriname, gespeend van elke politieke propaganda, welke taak omvat de verspreiding van voorlichting aan de pers, brochures, artikelen, radio-teksten, gramofoonplaten, films, foto's, televisiefilms en scenario's. Het bevorderen van Nederlandse lezingen en tentoonstellingen in de V.S. behoort niet meer tot de taak van het bureau wegens gebrek aan fondsen. In de etalages van het Algemeen Nederlands Verbond, welks kantoren zijn verplaatst naar de derde verdieping van het gebouw Rockefeller Plaza nr. 10, welke vroeger in gebruik was bij de naslagbibliotheek van het Nederlandse Informatie Bureau, die thans in het hoofdkantoor van dit bureau op de vierde verdieping is ondergebracht, is men van plan Nederlandse en Belgische plastische kunst tentoon te stellen in samenwerking met het Belgische Informatie Centrum, teneinde daar een Benelux-Kunstcentrum te vestigen om de Amerikaanse musea van de laatste ontwikkelingen van de Nederlandse, Belgische en Luxemburgse kunst op de hoogte te houden.

De heer Bourdrez, directeur van het N.I.B. te New York, verklaarde aan Aneta, dat hij hoopte op nauwe samenwerking met zijn collega's Sudarpo, voorlichtingsambtenaar van de V.S.I., en dr Goris, de Belgische regeringscommissaris voor voorlichting, zowel als met andere Nederlandse organisaties in de Verenigde Staten, zoals de Nederlandse Kamer van Koophandel en de organisatie van Nederlandse handelscommissarissen voor de bevordering der exporten naar de Verenigde Staten.

ZWARE BELASTINGDRUK IN NEDERLAND.

's-Gravenhage — Aan de memorie van antwoord op het voorlopig verslag van de Eerste Kamer omtrent de algemene financiële beschouwingen over de Rijksbegroting 1950 wordt nog het volgende ontleend. De regering ontkent niet, dat er een zware belastingdruk is, maar de toeneming van het nationale inkomen was gedeeltelijk te danken aan deze belastingdruk. De zware belastingen hebben een spoediger herstel bevorderd, vergezeld van minder inflatie dan op andere wijze mogelijk zou zijn geweest. Hij heeft ook een rechtvaardiger verdeling van de inkomens bevorderd. Niettemin heeft de bestaande belastingdruk ongetwijfeld zekere schadelijke gevolgen, waarvan de invloed met de tijd groeit. De regering streeft daarom naar vermindering van deze gevolgen, gedeeltelijk door de belastingdruk te verlichten en gedeeltelijk door deze van de ene sector naar de andere te verplaatsen. In antwoord op de vraag, welke de houding der regering is ten opzichte van de recente verklaring van dr. M. W. Holtrop, de president van de Nederlandse Bank, zegt de memorie, dat de regering het volledig eens is met dr. Holtrop, dat het huidige peil van consumptie en investering het peil van de productie aanmerkelijk overtreft en dat het verschil tussen beide in de naaste toekomst aanmerkelijk moet verminderen. De regering tracht dit te bereiken in de eerste plaats door de productie te stimuleren.

Voor zover dit onvoldoende mocht blijken, kan vermindering van het consumptie-peil onvermijdelijk blijken te zijn door middel van beperking van het gebruik van luxe-goederen. Het peil van de investeringen, in het bijzonder van de industriële investeringen, zal onaangetast gelaten worden, behoudens wanneer dit absoluut noodzakelijk zou worden, teneinde toekomstige structurele werkloosheid te voorkomen, zo gaat de memorie verder.

Een merkbare consolidatie van de vlottende schuld kan in de nabije toekomst worden verwacht. De regering neemt met voldoening kennis van de gunstige ontwikkeling van de handelsbalans en hoopt, dat het deficit op de betalingsbalans in 1950 verder zal verminderen.

De regering vreest, dat volledige convertibiliteit van de gulden in andere valuta's, met inbegrip van de Amerikaanse dollar, op korte termijn niet kan worden verwerkelijkt. Zij drukt de mening uit, dat de recente devaluatie een stap is naar multilateraal betalingsverkeer en zegt: „De devaluatie was een prikkel om Nederlands dollartekort te verminderen."

Wanneer de omstandigheden een algemene consumptie-vermindering onvermijdelijk mochten maken, dan zal deze maatregel alle klassen van de bevolking raken, zo waarschuwt de regering. Zij doet een beroep tot verhoging van de spaar-campagne om de productieve krachten te verhogen en Nederlands toekomstige economische mogelijkheden te versterken.

DE „NIEUW AMSTERDAM" BEGON ZIJN LANGSTE REIS.

Hoboken. — Het vlaggeschip van de „Holland-Amerikalijn" de „Nieuw Amsterdam" is Woensdag uitgevaren voor de langste reis, dat het ooit in vredestijd heeft ondernomen. Aan boord bevinden zich 607 passagiers, die in totaal 2,790.000 dollar passage betaalden. De „Nieuw Amsterdam" doet in 50 dagen gedurende zijn kruistocht naar Zuid-Amerika 15 havens in Midden- en Zuid-Amerika aan, o.a. Havanna, Panamá, vervolgens de havens van Perú, Chili, Argentinië, Uruguay, Brazilië, Trinidad, Curaçao, ...maica. De rondreis eind... in Hoboken, New Jersey.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

14 F

Alabama naar M... *Santa Paula* van New Y... La Guayra; *Mormacgulf* ...rasil naar Cristobal; *Ag*... van Aruba; *Dido* van Willemstad naar Aruba. *Willemstad* naar Aruba.

HOE WARM HET W

De max. temp van ... was 28.8° C (83.9° F) te... min. temp. 23.2° (73.8° ... droeg.

De Tijger

29.

„Hij weet alles van Blackham, en hij haat de Wreker. Ik moet het al erg mis hebben, als het niet Anton was, die Blackhams laatste schuilplaats verried."

„Het zal je niets opleveren."

„Dat weet ik. Maar sedert kan Anton meer nieuws vernomen hebben. Het is de moeite waard het te proberen."

Brent wist het adres van Dubois, en Dubois was hiervan uitstekend op de hoogte. De gladde Fransman voelde niet de minste vrees voor de politie. Hij vertrouwde op zijn vindingrijkheid om altijd door de mazen van de wet te kruipen, en tot nu toe was hij hierin geslaagd — met glans.

Hij bewoonde een heel aardig huis in een nette buurt, en hield drie bedienden. Toen Brent kwam, en de naam **Mister** Brent opgaf, werd hij zonder verwijl in de bibliotheek van Dubois gelaten.

„Welkom, inspecteur! Dit is werkelijk een eer."

„De eer is aan mij", zeide Brent met een grijns.

„En wat is het laatste nieuws?"

„Ik ben hier gekomen, om dat aan jou te vragen."

„In welk verband?"

„In verband met zekere wederkerige vrienden. Je mededinger maakt het al te bar. Hij is de laatste tijd erg actief geweest — zó actief, dat ik denk, dat je het met mij eens zult zijn, dat we er een stokje voor moeten steken."

„Dat canaille!" gromde de Tijger.

„Daaruit maak ik op, dat er geen — verzoening heeft plaats gehad?"

„Als wij elkaar ooit weer ontmoeten......"

„Zo, weet je niet waar en hoe je hem kunt ontmoeten?"

„Om eerlijk te zijn — neen. Bent u daarvoor hier gekomen?"

„Gedeeltelijk. Ik stel belang in een ander persoon, niet zo talentvol — Blackham."

„En?"

„Ik zou graag mijn hand op Blackham leggen."

„Ik begrijp het. U denkt, dat hij u helpen kan de Wreker te vangen?"

„Dat zou hij kunnen."

De Tijger schudde verscheidene malen het hoofd.

„Blackham kan u niet helpen. Hij is slechts een werktuig. Ik verzeker je, Brent, dat Blackham niet meer van de Wreker afweet dan ik. Hij komt en gaat — als een schaduw. Niemand heeft zijn gezicht gezien, en niemand zal dit ooit doen."

„In ieder geval zou ik Blackham graag vinden."

„Daarbij kan ik u niet helpen. Hij werd door iemand gewaarschuwd en verdween. Ik heb hem sindsdien niet onder mijn ogen gehad. Maar ik zal u één ding vertellen. Hij werkt samen met twee mannen, Leeks en Rogers genaamd. Vind hen, en je zult hem vinden."

„We hebben Leeks al te pakken."

„Wat!"

„Ja, maar we kunnen niets uit hem krijgen."

„Hm! Je behoort er iets op te vinden, om hem aan het spreken te krijgen. Ik dacht, dat jullie in Scotland Yard daar specialiteiten in waren."

„Het is geen folterkamer — meer."

„Nu, er is nog een andere man in het complot — een vent, die Timothy Bright heet. Hij fungeerde in het oude huis als huisknecht. Hij ging met Blackham aan de haal. Waarschijnlijk weet hij waar die nu is."

„Dank je!" zeide Brent. „Maar het brengt mij niet veel verder."

„En wat krijgt ik voor dit alles?" informeerde de Tijger, zorgeloos met zijn hand wuivend.

„Het zou je straf kunnen verlichten — als we je te pakken krijgen", sprak hij.

De Tijger lachte vrolijk.

„Dat zou een verlies voor u zijn, inspecteur. Pak de kornuiten, waar je ook kunt, maar laat de groten vrij. In een volmaakt eerlijke wereld, zou er geen plaats zijn voor jonge, energieke inspecteurs. Neem mij, bijvoorbeeld. Zeker iemand zal onsterfelijk beroemd worden als mijn tijd komt — wanneer dat ooit gebeurt."

„Ik hoop, dat het gebeurt."

„Nu, daar heb ik geen bezwaar tegen. Je kent tenminste je eigen tekortkomingen. Ik kan die jongens van jullie, die alles zo goed weten, dat ze te trots zijn om bij mensen, die het beter weten, om informaties te komen, niet uitstaan. Een apéritief hebben?"

„Neen, dank je."

„Nu, je bent welkom — altijd welkom — altijd welkom. Je moet maar aankomen, iedere keer als je in de buurt bent."

Brent glimlachte in zichzelven, toen hij het huis verliet. De Tijger was zeer zeker vermakelijk, en zo sluw, als enig man die de wet geschonden had. Dat heerschap was een gauwdief, maar Brent bedacht, dat in zijn kolossale ijdelheid, zelfs de Tijger zich niet bewust was van de afmetingen der inlichtingen, die langzaam tot de Criminele Recherche waren doorgedrongen. Een woord hier — een onbescheiden opmerking daar — het net was uitgezet.

De opmerking van de Tijger omtrent Tim Bright, bracht Brent de opmerking van zijn collega weer in het geheugen. Een telegram in naam van Bright, zou de argwaan van Ann ontwapenen. Maar, van de andere kant, zou ze kunnen telefoneren, en de valstrik ontdekken.

Die avond had hij een afspraak met Rose, en ze gingen samen naar het theater. Maar het was nogal een saaie avond. Brent piekerde over de dingen — nog aarzelend.

„Waarover ben je aan het prakkezeren, Malcolm?"

„Doe ik dat?"

„Dat weet je wel."

„Nu, ik ben in tweestrijd met mijn principe. Ik wil de Blackham hebben."

„Dat weet ik."

„Het meisje is weken in het oog gehouden — vergeefs. Twee mannen hebben hier al hun tijd mee verspild. Nu bestaat er een kans, haar naar haar vaders schuilplaats te lokken, en ik weet niet, hoe hierin te handelen."

„Maar is het niet je plicht om alles in het werk te stellen om een misdadiger onschadelijk te maken?"

„Ja."

„Ik begrijp het niet."

„Wel, ik kan een boodschap verzinnen, die het meisje rechtstreeks naar haar vader zal leiden."

„En je — aarzelt?"

„Ik heb er weinig zin in, om die stap te nemen."

Rose schokschouderde van ongeduld. Deze Donquichotterige manier van doen stond haar in het geheel niet aan — vo deze zaak. Ann was vo wat een rode lap voor e is.

„Ik vind, dat je buiten dwaas bent. Het meisje misdadigster, die Harry R bedrogen en beroofd he helpt en stookt haar va en maakt deel uit van ee moordenaars en wat nie jij praat nu, alsof ze een dig kind is. Het is gew lachelijk."

Deze druppel water w nodig, om de beker te la lopen. Brent besloot, om voor zijn doel te gebruik avond had hij een gesp

„Iets over zevenen zal h je het telegram krijgen moed, dat er in haar wo telefoon is. Ik wil niet, dat heeft om haar vader op len. Zo gauw de telegra het huis binnen gaat je van de dichtstbijzijnd foon gebruik maken. Ze dat ze met Tim spreekt Bright. Zeg, dat je de middag geprobeerd heb haar in verbinding te

(Wordt v